

OD ISTOG PISCA

DNEVNIK JEDNOG ČAROBNJAKA

ALHEMIČAR

BRIDA

ANĐEO ČUVAR

NA OBALI REKE PJEDRE SEDELA SAM I PLAKALA

MAKTUB

PETA GORA

VERONIKA JE ODLUČILA DA UMRE

ĐAVO I GOSPOĐICA PRIM

JEDANAEST MINUTA

PRIRUČNIK ZA RATNIKA SVETLOSTI

ZAHIR

VEŠTICA IZ PORTOBELA

ALEF

RUKOPIS OTKRIVEN U AKRI

PRELJUBA

BITI KAO REKA

ŠPIJUNKA

POBEDNIK JE SAM

HIFI

PAULO KOELJO

Strelac

Ilustrovala
Eva Eler

Prevela s engleskog
Dunja Lozuk

■ Laguna ■

Naslov originala

Paulo Coelho

O CAMINHO DO ARCO

Copyright © 2003 by Paulo Coelho

This edition was published by arrangements with Sant
Jordi Asociados Agencia Literaria SLU, Barcelona,
Spain www.santjordi-asociados.com

All Rights Reserved

<http://paulocoelhoblog.com>

Translation copyright © 2022 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Leonardu Oitisiki,
koji me je jednog jutra, videvši kako vežbam kjudo
na Svetom Martinu, inspirisao da napišem ovu knjigu.*

*O Marija, bez greha začeta,
moli se za nas koji se tebi molimo!
Amin.*

Molitva bez delanja je strela bez luka.

Delanje bez molitve je luk bez strele.

Ela Viler Vilkoks

Sadržaj

PROLOG	15
SAVEZNICI	35
LUK	47
STRELA	53
META	55
STAV	65
DRŽANJE STRELE	71
DRŽANJE LUKA	77
NATEZANJE TETIVE LUKA	83
POSMATRANJE METE	87
TRENUTAK OSLOBOĐENJA	95
PONAVLJANJE	101
POSMATRANJE STRELE U LETU	113
STRELAC BEZ LUKA, BEZ STRELE, BEZ METE.	123
EPILOG	131
Izjave zahvalnosti	145
<i>O autoru.</i>	147
<i>O ilustratorki</i>	149

PROLOG

„Tecuja.“
Dečak je uplašeno pogledao u stranca.

„Niko u ovom gradu nije video Tecuju kako rukuje lukom i strelom“, odgovori dečak. „Svi ga znaju kao drvodelju.“

„Možda je odustao, možda ga je hrabrost napustila, nije ni važno“, insistirao je stranac. „Ne može se smatrati najboljim strelcem u zemlji ako je zanemario zanat. Zato sam putovao danima dovdje, da ga izazovem i da okončam reputaciju koju više ne zaslužuje.“

Dečak je uvideo da je rasprava uzaludna, najbolje je da odvede stranca do drvodeljine radionice kako bi se sam uverio da greši.

Tecuja je bio u radionici iza kuće. Okrenuo se da vidi ko je došao, ali mu se osmeh zaledio kada mu je pogled pao na duguljastu torbu koju je stranac nosio.

„Ovo je upravo ono što misliš da jeste“, rekao je nepoznanik. „Nisam došao da te ponizim ili da izazivam čoveka koji je postao legenda. Samo bih želeo da ti dokažem da sam nakon mnogo godina vežbe dostigao savršenstvo.“

Tecuja se okrenuo i nastavio da radi – upravo je postavljao noge na jednom stolu.

„Čovek poput tebe, koji je bio primer jednoj celoj generaciji, ne može naprosto nestati“, nastavio je stranac. „Pratio sam tvoja učenja, trudio se da poštujem put strelca i zaslužujem da me gledaš kako gađam. Ako mi to učiniš, nestaću i nikome neću reći gde se krije najveći učitelj svih vremena.“

Stranac je zatim iz torbe izvukao dugačak luk od lakiranog bambusa sa rukohvatom malo ispod sredine. Poklonio se Tecuji, izašao u vrt i ponovo se poklonio ka samo njemu poznatom mestu. Zatim je izvukao strelu ukrašenu orlovim perjem i stao u čvrst stav s težinom ravnomerno raspoređenom na oba stopala kako bi mogao stabilno da gađa. Jednom rukom je držao luk ispred sebe dok je drugom nameštao strelu.

Dečak je sve to gledao sa ushićenjem i divljenjem. Tecuja je tada prestao da radi i počeo pomalo radoznalo da posmatra stranca. Učvrstio je strelu uz luk i podigao ga do visine grudi. Zatim ga je podigao iznad glave i dok je polako spuštao ruke, počeo je da povlači tetivu. Kada mu je strela bila u nivou lica, luk je bio potpuno zategnut. U trenutku, koji se činio kao večnost, strelac i luk stajali su nepomično. Dečak je gledao u smeru gde je strela bila uperena, ali nije video ništa.

Iznenada, stranac je pustio tetivu luka, graciozno povlačeći ruku unazad, i u tom trenutku strela je nestala iz vidokruga, tek se malo nazirući u daljini.

„Idi, donesi je“, prozbori Tecuja.

Dečak se vratio sa strelom u ruci, na čijem vrhu je bila probodena trešnja koja je bila na zemlji četrdeset metara udaljena od njih.

Tecuja se poklonio strelcu, otišao u radionicu i uzeo komad delikatno izrezbarenog tankog drveta obmotanog dugačkim komadom kože. Polako ga je odmotao otkrivajući luk sličan onom koji je imao stranac, samo vidno pohaban od korišćenja.

„Ja nemam strele, moraću da pozajmim jednu od tebe. Učiniću to što tražiš, ali ćeš morati da održiš obećanje i da nikome ne otkriješ ime sela u kojem živim. Ako te neko bude pitao za mene, reci da si pretražio najdalje kutke sveta u potrazi za mnom i da si na kraju saznao da me je ujela zmija i da sam dva dana kasnije umro.“

Stranac je potvrdno klimnuo glavom i dao mu strelu.

Prislonivši na zid jedan kraj dugačkog luka od bambusa, Tecuja je sa velikim naporom pričvrstio tetivu. Zatim je ćutke krenuo ka planinama.

